

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Anden behandling af lovforslag nr. L 13: Forslag til lov om forbud til beskyttelse af forbrugernes interesser.

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 4/10 2000. Første behandling 11/10 2000. Betænkning 7/12 2000. Ændringsforslag nr. 2 og 3 af 11/12 2000 uden for betænkningen af Pernille Sams (KF)).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af Pernille Sams (KF).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkeparti har i denne her sag stillet to ændringsforslag: et som drejer sig om, at danske erhvervsorganisationer på linje med forbrugerorganisationer skal kunne anlægge søgsmål med påstand om forbud ved domstolene, og et andet forslag, hvor vi foreslår, at hvis man skal anlægge en sag mod en virksomhed i EU, så skal man først kontakte virksomheden for at se, om man kan få bragt en eventuel overtrædelse til ophør uden en egentlig domstolssag, bare ved en kontakt til virksomheden. Vi vil i virkeligheden blot sikre, at der har været en forudgående kontakt.

Begge to, synes vi, er helt naturlige og afslappede forslag, og vi kan slet ikke forstå, hvorfor regeringen ikke har villet ind i en drøftelse af, om det ikke var en helt naturlig og ordentlig måde at forsøge at bilægge stridigheder på. Og derfor ville vi egentlig gerne bruge denne her lejlighed til at få et argument for, hvorfor regeringen ikke ønsker at deltage i nogen af disse to helt afslappede, men meget retfærdige forslag, som ville give erhvervslivet lidt bedre retssikkerhed i Danmark. Og vi mangler fuldstændig regeringens argument for ikke at støtte vores forslag. Det vil vi gerne bede om her i dag.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg er måske lidt forundret, for jeg synes sådan set, vi diskuterede det under førstebehandlingen. Det kan da godt være, jeg var vældig forbedret ved førstebehandlingen og ikke fik lejlig-

hed til at komme af med de gode og velforberedte besvarelser, men jeg vil holde mig til konsultationsordningen.

Jeg mener faktisk, det er en påstand, som ikke har hold i virkeligheden, at konsultationsordningen vil styrke virksomhedernes retsstilling. Den vil ikke give virksomhederne en bedre retssikkerhed, men vil i bedste fald være uden betydning. Det, der har været afgørende for regeringen, er imidlertid, at der er risiko for, at en sådan konsultationsordning vil skade det beskyttelseshensyn, der ligger bag lovforslaget og er til gunst for forbrugerne. Dette kan ske, hvis manglende konsultation medfører, at retten skal afvise en sag, selv om sagsøgte klart har begået en ulovlig handling, og det kan altså komme til at besværliggøre en proces.

I forbindelse med anerkendelse af konsultationsordningen ved retten kan der rejses spørgsmål om, hvorvidt henvendelsen til virksomheden har opfyldt eventuelle formkrav og været tilstrækkelig klar; om henvendelsen er sendt til den rette; om fristen for virksomheden til selv at stoppe den ulovlige handling har været rimelig, osv. osv.

Disse spørgsmål besvarer ændringsforslaget overhovedet ikke på nogen måde. Man fægter med et begreb, man gør sig overhovedet ikke klart, hvilke konsekvenser det at indføre et sådant begreb i lovgivningen ville indebære, og derfor skal jeg stærkt advare imod forslaget. Uden at sikre virksomhederne en bedre retssikkerhed risikerer man på denne måde at forskertse den forbrugersikkerhed, som det har været tilsigtet at fremme med både direktivforslaget og dette lovforslag.

Så skal jeg for god ordens skyld sige, at lovforslaget bygger på retsplejelovens system og retsmidler, og at der her i Danmark hverken i retsplejeloven eller i reglerne om god advokat-skik stilles nogen krav om konsultation, før en sag indbringes for domstolene. Det kender man til i nogle andre lande, så vidt jeg er orienteret, men vi har altså ikke den slags krav i dansk retspleje, og derfor vil det være unormalt at indføre dem lige netop her, hvor der er tale om at varetage forbrugerinteresser. Retsplejelovens regler om forkyndelse af stævninger m.v. vil i øvrigt sikre, at sagsøgte – i dette tilfælde altså virksomheden – vil være bekendt med sagen og har mulighed for at tale for sig, inden domstolen træffer en afgørelse.

Så må jeg i øvrigt sige, at jeg vil anse det for at være ganske usandsynligt, at virksomheder og